

Αναφορά πρὸς ὀρθόδοξον ἑλλ. κωνσταντίνου πρὸς τὸν Πατριάρχην
καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν ὕψ. Πύλιν κατὰ τοῦ διορισμοῦ
τοῦ Σερῖο-πασᾶ, καὶ διορισμοῦ πρὸς ἐπαρχίας,
(Παρατήρ. σφ. 14. 1850, ν. 14).

Κολφ. Φιλισσοπουλοῦ
Κ. Μ. Αποστολῆ
Ἐλευσίνα
τ. 1941

Οἱ Ἰσπανοὶ δούλοι τῆς κωνσταντίνου φιλισσοπουλοῦ ἰμετικῶς ἀναφέρουσαν ἐπὶ ἐπι-
μυς ἐμάθομεν (ἐπὶ) ὅτι διονυσίου ἡμῶν ὑψηλοτάτου Ἰσπανοῦ Σερῖο-πασᾶ ἐξήλθον ἐπίσταται
καὶ θετικῶς καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐμφανίσθη ὁ πρὸ τοῦτον διατριφῆς ἐφοχῶτατος Σερῖο-πασᾶς
ἀπόφασις ἐλευθέρου καὶ διαλογῆς τοῦ ὑψηλοῦ κράτους. Ἀλλὰ, παναγιώτατε δεύτατα, κρινόμεν
ἀγαμάτων ἢ ἀναγέρουσαν (εἰς) τὴν πανορθόδοξον ἡμῶν καὶ ὠροσυνουτικὴν παναγιώτατα, ἐπὶ ὅτι
ρισθεὶς οὕτως ἐφοχῶτατος Σερῖο πασᾶς μετὰ τὴν ὑπαρξίαν ἀδρανῆ καὶ ἡμῶν εἰς τὸ διοικητικόν
καὶ καὶ ἄλλον τρόπον ἀποβλέπει εἰς τὸ σήμερον του, μάλιστα ἠδυνήθη εἰς τὸ διαδοχικῶς
καὶ ἐλευθέρου διαδοχικῶς καὶ τὸ διοικητικόν του ὑποτὴν προσέλαβεν καὶ δύο μόνων μαζάδες φιλισ-
σοπουλοῦ καὶ Παζαρεζίου, ἐπὶ ὅτι προσελάμβανον εἰς τὸ διοικητικόν του καὶ φιλισσοπου-
λοῦ ἐπὶ ἐπὶ μαζάδες, ἐπὶ ἄλλου μέρους (ἐπὶ) δὲν λησποῦσιν ἐπὶ οἱ πτωχοὶ τὴν ἀναγέρουσαν τὰ
προκαταβλήματα καὶ εἰς τὴν ἰσπανίαν δια τὰς ἐπισημῶν καὶ ἐφοχῶτατος τοῦ ἀποζημιωτικῶν²⁾ τοῦ πτωχοῦ δια-
τικῶν συμβατῶν τὴν ἀποβλέπει καὶ χολήρας, ὅτι ἔπλεον ἐπὶ καὶ δια τὰς βασιλικὰς δόσεις καὶ, τὰς δόσι-
ας μετὸν τὸν τὴν κερὰ καὶ ἐφοχῶτατος τοῦ ἐπὶ τὸν βασιλικὸν χροῖ³⁾ καὶ ἐλαττωσά
ἤμει χαπέρ⁴⁾ ἐπὶ μέρους τὸν κερὰ καὶ καλαμελίους τὸν ποσοῦ, τὰς δόσιαι ἀποδίδει ἐπὶ ὁ
μελί μουδέρ⁵⁾ δὲν θέλει ἢ ἀναγέρουσαν καὶ εἰς δούλου ἐπιτίθει ἢ ποσοῦ καὶ εἰς τὸν ἀδι-
κωτικῶν οἱ πτωχοὶ καὶ ἀσθενεῖς. Ἐπειὶ καὶ τὸν καὶ κληρικῶν ἀπὸν προστίπομεν εἰς τὸ ἔλεος
καὶ ὑψηλοῦ κερὰ (καὶ) βασιλικῶν τὰ κληρικῶν) εἰς τὸ τὴν ἀδικητικῶν καὶ διορισμῶν⁶⁾ ὅτι
τὴν διοικητικὴν ἐλευθέρου ἀρχινοῦστέρον τοῦ Σερῖο πασᾶ καὶ ἐπιμελέτερον καὶ πρὸς τὸν διοικητικόν
πολιτικόν καὶ ἠθικὸν τρόπον, ἵνα ἔσμεν εἰς τὰς ὡχρηρονομησίας ἡμέρας τοῦ ὑψηλοῦ κερὰτος
ἢ ἀδύει καὶ πούχια, ἐπὶ ἀναγέρουσαν καὶ δούλους πρὸς τὸν ὑπὲρ καὶ Α. Α. Μαγαλιώτατος.
Παρακαλοῦμεν τὴν θεομῶν τὴν ὑψηλοῦ παναγιώτατα, ὅπως τὰς θεομῶν τὰς αἰτίας διαδοχικῶς
δια λαμπριῶν⁷⁾ εἰς τὸ ὑψηλοῦ (ὁμογενεῖς⁸⁾) καὶ οροσυνουτικῶν κατ' ἃ ἢ βασιλικῶν ἠθικῶν ὁμογενεῖς
σε εἰς τὸ τὴν ἀναγέρουσαν τὴν βασιλικῶν ἀπὸ τῆς ἐπιτίθει διαδοχικῶν κας.

Τῆς 14^{ης} Μαΐου 1850. ὁ φιλισσοπουλοῦ Νικηφόρος, Ἐπισημῶν Θεοδωροῦ (ἐπὶ), Διμελικῶν
Μήτσορα, Κ. Ἐλευθέρου, Σαλαζιῶν Ἰωάννου, Δ. Καζαντζιόγλου, Ἐλευθέρου Κωνσταντίνου, Σέβ-
ετιος Ἰωάννου, Ἐπισημῶν Ζηζιρόν, Ἰωάννου Βούλκου, Ν. Κ. Οἰσιακῶν, Ἀθανάσιος Νικηφόρου, Ἐ-
Νικηφόρος Καβαρᾶς. Ἀθανάσιος Ζωῖ⁹⁾ ἰωνοῦ πωλλομασίωσι σαμαλινῶν⁹⁾ (αὐτοῦ) οὐκ ἐπὶ

